

РЕШЕНИЕ

№ 1037

гр. Русе, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Т. Илиева

при участието на секретаря Миглена Ц. Кънева
като разгледа докладваното от Татяна Т. Илиева Гражданско дело №
20234520101104 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.357, във вр. с чл.188, т.1 от КТ.

Ищцата М. И. П. твърди, че работи при ответника на длъжност Ръководител отдел "Продажби" и е пряко подчинена на Ръководител "Финансово икономическо направление" /за краткост: Ръководител „ФИН“/.

На 22.12.2022 г. и б ил връчен документ с искане от работодателя да даде обяснения, на основание чл.193 от КТ, във връзка с производство по налагане на дисциплинарно наказание и във връзка с доклад вх.№ ВК-3100/12.12.2022 г., изготвен от инж. В.А.С. - инспектор ЗБР и специалист по защита на данните във "ВиК" ООД, гр.Русе. В документа, с който се искали писмени обяснения от ищцата, и били зададени въпроси затова какво е правила на 12.12.2022 г. около 14.50 часа в кабинета на Ръководител "ФИН", както и дали е изпълнявала разпореждане на работодателя или друго длъжностно лице, за да посети този кабинет в сочения час. Зададен й бил и въпрос каква информация й е съобщена от г-жа Г.В. при посещението на ищцата, както и дали е поставила подпис върху хартия за запечатване /слепка/ на кабинета на Ръководител "ФИН" и др. Преди да подаде обяснение с отговорите на поставените и въпроси, М. П. поискала да бъде запозната и да и бъде представен екземпляр от доклада на инж.В.С. – цитиран в документа за искане на обяснение, но такъв не и бил предоставен. От други колеги тя разбрала, че на сочената дата, подписвайки се на слепката, с която бил запечатан кабинетът на Ръководител "ФИН", е възпрепятствала възможността на инж.В.С. да извърши проверка за пожарна безопасност в кабинета „Ръководител ФИН“. Затова, че е възпрепятствала г-н С. към 12.12.2022 г. ищцата не е знаела, нито, че той ще изпълнява точно на тази дата трудовите си задължения. Не и било

известно и да е предприемал действия за проверка на други кабинети на сочената дата и въобще през цялата година.

На 06.02.2023 г. и била връчена Заповед № 3-19/03.02.2023 г., издадена от инж. М. - Управител "ВиК" ООД, гр. Русе, с която и се налага, на основание чл. 188, т.1 от КТ, за извършено нарушение по чл.187, т.10 от КТ, наказание „забележка“. В мотивите на заповедта се сочело, че извършените от нея действия по ограничаване достъпа и запечатване на помещение - кабинет Ръководител "ФИН" без знанието и разпореждането на управителя, са в нарушение на чл.126, т.7 /да изпълнява законните нареждания на работодателя/, т.9 /да бъде лоялен към работодателя/ и т.10 /да спазва вътрешните правила, приети в предприятието и да не пречи на други работници и служители да изпълняват трудовите си задължения/ от КТ. Същевременно в заповедта се сочело, че извършеното от ищцата нарушение е по чл.187, т.10 от КТ - „Неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, КТД или определени при възникване на трудовото правоотношение.“.

Счита обжалваната заповед за неправилна, незаконосъобразна и немотивирана, издадена в нарушение на чл. 195 КТ, по следните съображения: В нея се цитирал доклад на инж. В.С., цитиран и в документа с искане за даване на обяснения по чл. 193 КТ, с който доклад ищцата не била запозната и който не е приложен към обжалваната заповед. Цитирало се и становище, също изготвено от инж.В.С., с вх.№ ВК-31200# 6/18.01.2023 г., с което М. П. също не била запозната и не било приложено към заповедта, но от увода ѝ ставало ясно, че описаното в заповедта било извлечено от тези два документа. Освен това, след описание действията на ищцата, в заповедта било посочено изрично, че с тях е извършила нарушение на чл.126, т.7 /да изпълнява законните нареждания на работодателя/, т.9 /да бъде лоялен към работодателя/ и т.10 /да спазва вътрешните правила приети в предприятието и да не пречи на други работници и служители да изпълняват трудовите си задължения/ от КТ. Същевременно, в диспозитивната част на заповедта я наказват за извършено нарушение, изразяващо се в неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение, което „представлява нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.188, т.1 от КТ“. В разпоредбата на чл.188, ал.1 КТ били изброени видовете дисциплинарни наказания, но не се определяли хипотезите за нарушенията на трудовата дисциплина, както било посочено в заповедта. С оглед сочените противоречия, за ищцата не ставало ясно кои точно трудови задължения не е изпълнила, след като в обстоятелствената част на заповедта се говорело за проява на доказана нелоялност към личността на управителя, а в скоби било поставено „в качеството му на работодател“, с което се възпрепятствало организирането на адекватна и правилна защита срещу наложеното ѝ дисциплинарно наказание.

В заповедта се сочело и че М. П. е нарушила вътрешните правила на дружеството, но никъде не било посочено кое вътрешно правило е нарушила и коя точно разпоредба не е изпълнила. Т.е. не ставало ясно какво точно нейно трудово задължение не е извършила или с кое от действията си е проявила нелоялност към работодателя в това му качество, както и

кое вътрешно правило е нарушила.

На 12.12.2022 г. около 14.40 часа ищцата посетила кабинета на прекия си ръководител - г-жа В., тъй като всеки понеделник след 14.30 часа обичайно ходела на отчет при нея, без да има конкретен час за явяването и. При влизането и заварила г-жа В. с А. З. – ръководител "Вътрешноведомствен контрол ВВК/". Г-жа В. ги уведомила, че по обяд и е връчена заповед за прекратяване на трудовото й правоотношение, поради което трябва да предаде вещите и документите, собственост на дружеството, на комисия, но казала, че няма определена комисия или ако има, то не й е известно кой ще бъде в тази комисия и кога ще дойде същата, за да приеме срещу протокол документите и ценностите, намиращи се при нея. Поискала в тяхно присъствие да напусне кабинета си, като с това да докаже, че не е изнесла документи на дружеството или материалните ценности, посочени в картоната й /Електронен личен картон /ЕЛК/. Минуты по-късно влязъл инж.В.С., огледал стаята, постоял около пет минути, огледал рафтовете с документи и излязъл. Г-жа В. ги помолила, след като изнесе част от багажа си, да й съдействат да запечата стаята до определянето на комисия, на която да предаде документите и материалните ценности, които й се водят. Със З. се съгласили да изпълнят молбата на г-жа В., въпреки, че официално не им било обявявано от никого, че трудовото й правоотношение е прекратено. Съгласието на ищцата било продиктувано от съображението, че ако стаята не се запечата може някой да влезе с резервен ключ /каквито за кабинета на Ръководител "ФИН" имало оставени в други служби/ и да изнесе документи, които са поверителни или представят служебна информация, от което за дружеството могат да настъпят вредни последици. Съгласно заповед № 62/29.01.2021 г. и допълнението й - заповед № 62/1/08.09.2021 г., цитирани и в обжалваната заповед, при напускане или пенсиониране на служител неговият пряк ръководител е длъжен да се запознае със съдържанието на електронен картон на освободения и да организира приемо - предаване, като това трябва да стане най - малко три дни преди датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Съгласно заповед № 62/1/08.09.2021 г. ръководителят, който не изпълни това си задължение и не упражни контрол и не организира приемо-предаването на материалните ценности, носи имуществена отговорност.

След като стаята била запечатана със слепка с подпис на В., З. и на ищцата, последните две помогнали на В. да изнесе багажа си от сградата, но на изхода ги чакал инж.В.С., който преровил вещите на В., за да види какво изнася от сградата. След това М. П. се върнала в кабинета си и продължила да изпълнява задълженията си. По-късно разбрала, че вече била определена комисия и същата е влязла в кабинета на г-жа В.. Впоследствие разбрала, че В. не е извикана/поканена при приемо - предаването на документите, които се намират в стаята й.

Ищцата счита, че с поведението си е защитила именно интересите на управителя на дружеството, тъй като той е прекият ръководител на Ръководителя "ФИН", както и е негово задължението да определи комисия, която да извърши приемо - предаване на документи и материални ценности от освободения вече Ръководител "ФИН". В случай, че неправомерно бъдат изнесени документи или имущество на дружеството, то именно управителят на

дружеството ще носи имуществена отговорност за това.

Съгласявайки се с молбата на г-жа В., реално и трите подписали слепките за запечатване на стаята - ищцата, В. и З., до определяне на комисия и извършване реално на приемо-предаване на документи и ценности на дружеството, защитили изцяло управителя на дружеството, поради което твърдението за нелоялност към него в качеството му на работодател било нелогично.

Неясно оставало за ищцата защо при извършена проверка срещу нея и колежката и А. З., и образувана дисциплинарна процедура, и дадени обяснения по случая от двете, на З. не е наложено наказание, а само на ищцата. Неясно оставало и въз основа на кои критерии работодателят е приел, че от страна на М. П. е извършено нарушение, а от З. не е.

От нея ищцата знаела, че същата е включена в комисия по приемо-предаване на документите и вещите /материални ценности/ от кабинета на г-жа В., но за издадената заповед за комисията същата научила след напускането на сградата от г-жа В.. Номер и дата на заповед, с която била определена комисията по приемо-предаване, ищцата не може да посочи, но от колеги знаела, че кабинетът на г-жа В. бил отворен веднага след нейното напускане на сградата около 15.30 часа.

Предвид изложеното, моли да бъде постановено решение, с което наложеното и дисциплинарно наказание "Забележка" със Заповед №3-19/03.02.2023 г., издадена от Управителя на „ВиК“ ООД–Русе, като незаконосъобразно да бъде отменено. Претендира и направените по делото разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр.Русе, оспорва изложените в исковата молба твърдения относно незаконосъобразността и немотивираността на процесната заповед, както и че същата е издадена в нарушение на чл.195, ал.1 от КТ. Заявява, че със Заповед № 3-19/03.02.2023 г. на управителя на „В и К“ ООД, ГР.Русе било наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на М. И. П. – Ръководител отдел „Продажби“ за това, че на 12.12.2022 г. служителката, в работното си време, без знанието и без разпореждане на Управителя, е участвала в запечатването на кабинета на ръководител ФИН със лепка, собственоръчно подписана от нея и още две лица. Ръководителят отдел „Продажби“ във „ВиК“ ООД Русе ръководил и организирал дейността по продажбите на водата, по измерване, отчитане и разпределение на количествата питейна вода и на количествата отведени и пречистени отпадъчни води, като трудовите му задължения били изчерпателно изброени в длъжностната характеристика. Същият е пряко подчинен на ръководител ФИН, а работното му място е в административна сграда на ул."Цариград" № 7 – отдел „Продажби“.

На 12.12.2022 г. на лицето, заемащо длъжността Ръководител Финансово икономическо направление /„ФИН"/, Галя В., била връчена Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение поради придобито право на пенсия, като същата напуснала работното си място преди края на работния ден и без надлежно приемо-предаване на документи, на ценностите от личния й картон и на кабинета й.

Със Заповед № 3-123/12.12.2022 г. управителят на ответното дружество разписал процедурата и задачите на определени служители във връзка с прекратяването на трудовото правоотношение с ръководител ФИН и необходимостта от приемо - предаване на документи и вещи от кабинета на служителя. В определената в заповедта комисия Ръководител отдел „Продажби“ - М. П. не фигурирала.

Ответникът твърди още, че издадената дисциплинарна заповед е правилна, амотивите ѝ са ясни и изчерпателни. Извършеното от Ръководител отдел „Продажби“ било извън трудовите ѝ задължения, в обект на дружеството извън работното ѝ място, но в работното ѝ време, без изрично възлагане и знание от управителя. С предприетите самоволни и нетрудови действия от М. П. да „запечата“ кабинета на ръководител „ФИН“, тя възпрепятствала възложената задача на определените за това служители от една страна, а от друга възпрепятствала упражняването на управленските правомощия на управителя на контрол, на достъп и на надлежното приемо-предаване на помещението и на документите на ръководител ФИН. С тези си действия проявила нелоялност / чл.126, т.9 КТ/, нарушила трудовите си задължения по длъжностна характеристика, вътрешните правила /чл.126, т.10 КТ/, изрично конкретизирани с разписаните процедури в Заповед № 62/29.01.2021 г. и Заповед № 62-1 /08.09.2021 г., и попречила на други служители, включително на управителя, да изпълнят задълженията си.

На М. П. били поискани писмени обяснения, в изпълнение на чл. 193, ал. 1 от КТ, с ясно поставени 7 въпроса, които обяснения управителят на дружеството не приемал за извинителни. От тях било видно, че ищцата разбира и признава извършените от нея действия, за които и е наложено дисциплинарното наказание. Правело впечатление и че писмените обяснения са в нетипичен, неуважителен тон на служител към по-горестоящ ръководител, което било още един аргумент в посока на проявена от М. П. нелоялност. В обясненията липсвала самокритичност към извършеното нарушение.

Атакуваната в настоящото производство заповед била достатъчно обоснована, с посочване на конкретно дисциплинарно нарушение, извършено от М. П. и съдържала всички реквизити, регламентирани в чл.195, ал.1 от КТ. При издаването ѝ били съобразени изискванията на Кодекса на труда, поради което ответникът моли предявеният иск като неоснователен да бъде отхвърлен.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Към месец декември 2022 г. ищцата М. П. работила в ответното дружество „Водоснабдяване и канализация ООД-Русе на длъжност Ръководител отдел „Продажби“.

Със Заповед № 3-10/03.02.2023 г. на управителя на „ВиК“ ООД-Русе на М. П. е наложено дисциплинарно наказание “забележка” за нарушение на трудовата дисциплина: чл.187, т.10 от КТ /неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникването на трудовото правоотношение/.

В мотивите на заповедта е посочено, че на 12.12.2022 г. служителката в работно

време, без знание и разпореждане на управителя запечатва кабинета на ръководител ФИН със слепка, собственоръчно подписана от нея и още две лица. Посочено е още, че в обхвата на задълженията ѝ не влиза такова, което да налага присъствие и участие при запечатване на кабинет на служител на „ВиК“-Русе, не е включена в състава на комисия, назначена със Заповед № 123/12.12.2022 г. относно приемо-предаване на документи и вещи от кабинета на ръководител ФИН, което означава, че П. самоволно е предприела действия, с които нарушава вътрешните правила, приети в предприятието и запечатвайки кабинет, без да уведоми работодателя, „възпрепятства работата и дейността на други работници и служители, като ограничава възможността им да изпълняват трудовите си задължения“. Според работодателя е налице и „доказана проява на нелоялност към личността на управителя по отношение на лоялност, свързана с лични интереси на физическо лице-неслужител на работодателя, в рамките на работното време. Цитираното е във връзка с имуществената отговорност, която носи управителя, съгласно Заповеди №№ 62/29.01.2021 г. и 62/#1/08.09.2021 г., както и законния му интерес и право на информация за документация и имущество, регистрирани в картон в помещение на Ръководител ФИН, преди да се извърши опис приемо-предаване, преди ограничаването на достъп до помещението със запечатване, преди да се съгласува с него режим на достъп. Извършените действия били в нарушение и на чл.126, т.т.7, 9 и 10 от КТ.

Посочено е, че при издаването на атакуваната заповед управителят на „ВиК“ ООД-Русе е взел предвид Доклад вх.№ ВК-3100/12.12.2022 г. от В. С.-инспектор ЗБР относно извършена проверка за спазване изискванията за пожарна безопасност в адм.сграда в гр.Русе, ул.“Добруджа“ 6, писмените обяснения на М. П. и Становище от В. С. вх.№ ВК - 31200#6/18.01.2023 г.

Приложените към отговора на ответника писмени доказателства установяват, че управителят на ответника е издал Заповед № 3-123/12.12.2022 г., с която нарежда служителят по сигурността на информацията да не допуска изнасянето на дружествени вещи и информация от ръководител ФИН, като същият може да изнесе от кабинета само личните си вещи в присъствието на служителя по сигурността на информацията до 17.00 ч. на 12.12.22 г. и до този срок му предаде ключа за кабинета, както и служебния си пропуск. Нарежда се също да се запечата кабинета на ръководител ФИН, като преди това се състави протокол, в който да се посочи периодът, в който ръководител ФИН е изнесъл личните си вещи от кабинета. Запечатването му да се извърши в присъствието на В. С., юристконсулт, ръководител отдел „Вътрешноведомствен контрол“, ръководител „Финансово-счетоводен отдел“ и технически секретар в отдел „Търговия и обществени поръчки“, а в 10-дневен срок да се извърши и опис на всички намерени вещи и документи. Заповедта е регистрирана в електронния регистър като насочена към служителката А. З. в 14,33 ч.

Процедурата по налагане дисциплинарното наказание на М. П. е инициирана от цитирания в процесната заповед Доклад, вх.№ ВК-3100/12.12.2022 г. на В. С.-инспектор ЗБР /регистриран в електронния регистър в , в който същият информира управителя, че, извършвайки проверка за спазване изискванията за пожарна безопасност в адм.сграда на

ул. „Добруджа“ 6 в гр. Русе и в изпълнение на цитираната Заповед 3-123/12.12.2022 г., на същата дата, към 14,50 ч. посетил канцеларията на ръководител ФИН, в която били лицата Галя В., А. З. и М. П.. Към 15,30 ч. вратата била заключена и запечатана с хартиена лента, подписана от трите служителки. Докладът на В. С. съдържа и раздел „Анализ“, в който същият посочва, че с това си действие А. З. и М. П. възпрепятствали изпълнението на задълженията му за извършване на контрол относно пожарна безопасност, както и за опазване имуществото на работодателя, с което нарушили чл.126, т.10 КТ и чл.22 от Правилника за вътрешния трудов ред /според последния работникът и служителят е длъжен да спазва вътрешните правила, приети в предприятието и да не пречи на другите работници и служители да изпълняват трудовите си задължения/. Нарушението, според С., се квалифицира като нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл.187, т.10 КТ. Същият предлага налагане на дисциплинарно наказание на двете служителки и в тази връзка даване на обяснения от тях. Няма спор между страните, че при връчването на писмо до ищцата за даване на обяснения по формулираните в него 7 въпроса, на същата не са връчвани горните два документа - Заповед 3-123/12.12.2022 г. и Доклад вх.№ ВК-3100/12.12.2022 г. на В. С., нито е била запозната с тяхното съдържание по някакъв начин както към 22.12.2022 г., така и към датата на връчване на процесната атакувана заповед на управителя на „ВиК“ ООД-Русе.

С предходен Доклад рег.№ ВК-3099/12.12.2022 г. отговорник пожарна безопасност информира управителя, че е извършил проверка за спазване изискванията за пожарна безопасност във въпросната адм.сграда на ответното предприятие, че установил спазване на противопожарните правила, с изключение на работното помещение на ръководител ФИН, поради заключена и запечатана врата със залепена хартия с подписите на В., П. и З. от същата дата, в 15,10 ч.

След даването на обяснения от двете служителки, отново В. С. /а не юриконсулт на дружеството/ излиза със Становище рег.№ ВК-3100#6/18.01.2023 г. за налагане на наказание по чл.188, т.1 КТ за нарушение на задължения съгласно чл.126, т.9, т.7, т.10 във вр. с чл.126, т.3 КТ, чл.22 от Правилника за вътрешния трудов ред, Заповед № 62/29.01.2021 г. /Инструкция т.15/ и Заповед № 62/1/08.09.2021 г. – „неправомерно ограничен достъп на друг служител да изпълни задълженията си, да извърши проверка за пожарна безопасност в помещенията, в защита на имуществото на работодателя и осигуряване безопасността на служителите в сградата“.

Със Заповед № 66/12.12.2022 г. управителят на „ВиК“ ООД-Русе прекратява трудовото правоотношение с Галя Тодорова В. на длъжност „Ръководител направление-финансово икономическо“, считано от датата на връчването ѝ, т.е. от 12.12.22 г.

Съгласно утвърдената длъжностна характеристика на длъжността „Ръководител отдел „Продажби“, служителят е пряко подчинен на ръководител Финансово икономическо направление, като в изпълнение на функционалните си задължения установява контакти с ръководителите на структурните звена.

Приложена е Заповед № 62/29.01.2021 г. на управителя на ответното дружество, с

която се нарежда предадените на служителите материални ценности да се водят в Регистър „Електронен личен картон“, а тяхното завеждане, прехвърляне и отписване от личните картони да става съобразно „Инструкция“ относно реда и правилата за отчитане на предадените на служителите материали, активи и др.ценности. Т.15 от същата гласи, че при напускане на служител или при пенсиониране, неговият пряк ръководител е длъжен да се запознае предварително със съдържанието на неговия електронен картони да организира приемо-предаване най-малко три дни преди датата на прекратяване на трудовото правоотношение. А съгласно Заповед № 62/#1/08.09.2021 г. „в случай, че не упражни контрол и не организира приемо-предаване на материалните ценности, заведени в ел.лични картони на служителите, прекият ръководител носи имуществена отговорност за стойността на невърнатото имущество.

На 12.12.2022 г. е подписан констативен протокол от изпълняващите длъжностите „ръководител ФСО“, „ръководител ВВК“, инспектор „Здраве и безопасност при работа“, юрисконсулт и технически секретар в отдел „Търговия и обществени поръчки“ затова, че на същата дата, в 16,38 ч. са присъствали на премахването на лепенки, поставени на кабинета, използван от ръководител ФИН, на отключването на вратата, на подмяната на патрона ѝ и отново на запечатването на помещението в 16,43 часа.

Разпитаната по делото свидетелка Галя В. излага твърдения, че била освободена от работа на 12.12.2022 г. В 14.50 ч. същия ден тя се върнала в кабинета си с връчената ѝ заповед, където били колежките ѝ А. З. и М. П.. В стаята влязъл и В. С. с идеята да наблюдава процеса по събиране на багажа ѝ. Същият постоял 10-15 минути и при излизането си ѝ казал да не взема нищо, което не е лично нейно. Практиката в ответното дружество от 1996 г. до м.11.2022 г. била да се правят оперативки всеки понеделник от началник-отделите в 16.00 ч., като подчинените на Галя В. идвали при нея около 14.00 ч. преди голямата оперативка, за да проговорят проблемите. Никой не уведомил уволнената служителка, че има свикана комисия за предаване на материалните активи и документи. Ключ за кабинета ѝ имало в деловодството, чистачката и началник финансово-счетоводен отдел. Тъй като в стаята на свидетелката имало служебни конфиденциални документи, както и лични вещи, а тя била освободена от длъжност още същия ден, решила да запечата помещението докато не бъде извикана, за да бъде извършено приемо-предаване от назначена комисия на служебната документация, затова помолила двете служителки да се подпишат на слепките на запечатването. При идването на С. в кабинета ѝ не е ставало въпрос, че е получил заповед от управителя да следи какво изнася свидетелката, нито, че ще се извършва запечатването на стаята.

Свид.В. С. от своя страна излага противоположни твърдения, а именно, че докато извършвал проверка по пожарна безопасност в адм.сграда на дружеството му била връчена Заповед 123 да изпълнява функции по проверка на документи във връзка с прекратено правоотношение на служители на фирмата. Като влязъл в стаята на ръководител "ФИН", той предупредил колегите В., П. и З., че има такава заповед да не изнасят служебна информация, както и че стаята ще бъде запечатана в края на работния ден, съгласно заповед

на управителя. След като свидетелят констатира, че помещението е запечатано с подписа на тези лица, веднага докладвал писмено на управителя и получил разрешение за разпечатване на помещението, за да си продължи проверката по пожарна безопасност. В присъствието на назначената комисия разпечатали помещението, извършил си задълженията по проверка на пожарна безопасност и отново го запечатали. Такава проверка той извършвал по своя преценка. Свидетелят признава, че обичайно М. П. идва в сградата на ул. "Добружда" 6 в понеделник към 16 часа.

Свидетелката А. З. потвърждава изнесеното от свид. В. относно случилото се на 12.12.2022 г. в кабинета на последната. Като влязъл, В. С. казал, че трябва да се увери, че само лични вещи се изнасят. Към него момент свидетелката нямала представа, че ще бъде член на комисия за приемо-предаване на документи и материални ценности. Това го разбрала след като се върнала в стаята си. В. ги помолила да запечатат стаята с подпис, защото мислела, че на следващия ден ще бъде организирано приемо-предаване на документи. По принцип понеделник преди оперативките в 16 часа финансовото направление се събирало, за да обсъди някои служебни въпроси. Тъй като М. П. е с изнесено работно място на ул. "Цариград" 7, винаги е присъствала на тези срещи. Свид. З. не знае в какво се състои противопожарната проверка на С. и в нейно присъствие такава проверка не е правена. При разпечатване на кабинета изключили контактите и кафемашината.

При така установените фактически положения, съдът прави следните правни изводи:

За да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на работника и/или служителя, законодателят е регламентирал нормативни изисквания, свързани както с дисциплинарната процедура, така и с необходимите реквизити на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание.

Не се спори по делото, а и от извършената от съда служебна проверка се установява, че процесната заповед е издадена от компетентния субект на дисциплинарната власт и в кръга на правомощията му.

Член 193, ал. 1 от КТ вмениява задължение за работодателя преди да наложи дисциплинарно наказание да изслуша работника или служителя /или съответно да приеме писмените му обяснения/ и да събере и оцени посочените доказателства. Законът не установява формална процедура относно това как следва да бъдат изпълнени тези задължения. Когато на работодателя станат известни обстоятелства за нарушаване на трудовата дисциплина, той е длъжен да изиска устни или писмени обяснения от работника по тези обстоятелства и едва след това да му връчи заповед за налагане на дисциплинарното наказание. Изискването към работодателя по чл. 193, ал. 1 КТ е въведено, за да се осигури възможност за защита на работника и същевременно да се даде възможност на работодателя да прецени всички обстоятелства, свързани с констатираното дисциплинарно нарушение. На работника следва да бъде предоставена реална възможност да даде обяснения за нарушението, която възможност е различна в зависимост от конкретните обстоятелства.

Както в искането на обяснения, така и в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, е достатъчно нарушението на трудовата дисциплина да бъде посочено по разбираем за работника начин. В практиката си ВКС приема, че обосновката на работодателя за конкретните факти, поради които е издадена заповедта за уволнение, може да бъде формулирана и в друг документ, към който препраща заповедта, щом той е станал достояние на работника или служителя.

В конкретния случай в искането за обяснения по чл.193, ал.1 КТ е посочено, че то е във връзка с доклад вх.№ ВК-3100/12.12.2022 г. от В. С., а формулираните 7 въпроса се отнасят до това какво е правила ищцата на 12.12.22 г. в канцеларията на прекия си ръководител, каква информация ѝ е съобщено от г-жа В., подписала ли е хартиена лента за запечатване на помещението и на какво правно основание, какви документи се намират в същото помещение. В исковата молба М. П. заявява, че не ѝ е предоставен въпросния доклад за запознаване, който факт не се оспорва от ответника, но от колеги тя разбрала, че докладът се отнасял до това, че подписвайки слепката, ищцата е препятствала възможността на В. С. да извърши проверка за пожарна безопасност. В обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата се цитира не само горния доклад, но и становище на същия служител от същата дата, с което М. П. също не е запозната. С действията си по запечатване кабинета на служител на „ВиК“ ООД-Русе работодателят твърди, че ищцата е нарушила чл.187, т.10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение. Какви са, обаче тези трудови задължения не е посочено. Мотивите на атакуваната заповед преповтарят донякъде „докладите“ и „становището“ на В. С., като са допуснати множество противоречия и неясноти относно това на какво основание се налага наказанието на П. и с действията си какво нарушение на трудовата дисциплина е извършила същата. С втория абзац на адм.акт се твърди, че е нарушила вътрешните правила в предприятието и е възпрепятствала работата и дейността на други работници и служители, като ограничава възможността им да изпълняват трудовите си задължения – изобщо не става ясно дейността на кои други работници е нарушила ищцата и в какво се изразява тя. Не става ясно и нелоялност към личността на управителя или към работодателя е проявила П. и с лични интереси на кое физическо лице-служител на работодателя е свързана тази нелоялност.

Изложените съображения сочат, че са нарушени разпоредбите на чл.193 и чл.195 от КТ за даване възможност за обяснения на наказания служител, незапознавайки го с доклада на В. С., който посочва извършеното според него дисциплинарно нарушение, както и за мотивираност на административния акт, с който се наказва работника, така, че на същия по разбираем начин да стане ясно какво нарушение на трудовото законодателство е извършил.

Предвид горните съображения съдът приема, че не е спазена процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, предвидена в КТ, поради което само на това основание атакуваната заповед за налагане на наказанието „забележка“ на ищцата подлежи на отмяна.

Съгласно чл.8, ал.1 КТ трудовите права и задължения се упражняват добросъвестно съобразно изискванията на законите, като никой не може да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение, съответно да злоупотребява с правата си. АLINEЯ втора на цитирания текст въвежда и презумпцията за добросъвестност при осъществяване на трудовите права и задължения. В случая по делото са налице безспорни данни, че при абсолютно идентични действия на две служителки на ответника – ищцата и свид.А. З., е наказана само първата от тях. И в обясненията си до работодателя, и в свидетелските си показания пред съда З. е категорична, че към момента, в който се е подписала при запечатването на кабинета на прекия си ръководител, тя не е знаела за издаването на заповед, съгласно която е член на комисия по запечатване в края на работния ден. Свид.З. потвърждава и твърденията на ищцата и на свид.В., че влизайки в помещението, В. С. не им е съобщил, че има заповед с определена комисия за запечатване на кабинета на ръководител „ФИН“. Поради това съдът приема, че в случая презумпцията на чл.8, ал.2 от КТ по отношение работодателя на ищцата е оборена. Същият издава заповед за налагане на процесното дисциплинарно наказание само спрямо ищцата за идентично деяние, извършено и от друг негов служител.

Разглеждайки спора по същество, съдът намира, че с описаните в Заповед З-19/03.02.2023 г. на управителя на ответното дружество действия ищцата не е извършила нарушение на трудовите си задължения. Безспорно се установява, че именно в изпълнение на служебните си задължения въпросният понеделник следобед тя се е намирала в кабинета на прекия си ръководител, за да обсъждат текущи проблеми на отдела, в който работят и това неформално събиране е установена дългогодишна практика в предприятието.

Ответникът прекратил трудовото правоотношение с ръководител ФИН на 12.12.2022 г., считано от същата дата и издал заповед до 17.00 ч. служителят да предаде служебния си пропуск и ключа за кабинета си, на който да бъде сменен патрона на вратата и след това да бъде запечатан. След това в 10-дневен срок да се извърши опис на всички намерени вещи и документи /без негово присъствие/. Същевременно, с цитираните в обжалвания адм.акт Заповеди №№ 62/29.01.2021 г. и 62/1/08.09.2021 г. и Инструкция относно реда и правилата за отчитане предадените на служителите материални, активи и други ценности в Регистър „Електронен личен картон“ в ПП „ВиК“, работодателят е въвел изискване при напускане на служител или при пенсиониране неговият пряк ръководител /в случая с ръководител ФИН е управителят/ да организира приемо-предаване на материали, активи и други ценности, заведени в личния му електронен картон най-малко три дни преди датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Освен, че сам е нарушил вътрешните си правила, до напускането на работното й място само с личните й вещи, свид.В. не е била запозната със Заповед рег.№ 3-123/12.12.2022 г., не й е съобщено кога и как ще се извърши приемо-предаване на зачислените й служебни вещи и документи, съобразно горните заповеди и инструкция. Напротив, наредено е кабинетът й да бъде запечатан, а в рамките на 10 дни да бъде извършен опис на всичко намерено в помещението. Затова както в свой личен интерес

/поради налични още лични вещи в кабинета/, така и в интерес на работодателя си, като в случая управителят, като нейн пряк ръководител носи имуществена отговорност, служителката, боравеща с много конфиденциални документи и служебна информация, е предпочела да запечата кабинета си в очакване на регламентираното с вътрешни правила приемо-предаване. Подписвайки слепките при запечатването на въпросния кабинет, ищцата по никакъв начин не е нарушила трудовите си функции, не е проявила нелоялност, а напротив – защитила е интересите на работодателя си. С действията си не може да се приеме, че П. е осуетила възможността на други работници и служители да изпълняват трудовите си задължения – факт е запечатването на помещението още в 16,38 ч. същия ден. Относно осуетяването на проверката от В. С. на противопожарната безопасност във въпросната административна сграда: това твърдение на фона на всички ангажирани по делото доказателства звучи несериозно. Самият С. твърди, че прави такива проверки веднъж годишно, когато той прецени, като свидетелките В. и З. твърдят, че за толкова години в предприятието не са чували, нито присъствали на такива проверка. В кабинета на уволнената служителка е имало само кафе машина и при влизане на комисията в него съвсем резонно всичко е било изключено от ел.системата. Всеки заключен кабинет е с възпрепятстван достъп за проверка, докато не бъде отключен с резервен ключ, какъвто за въпросния кабинет е имало на три места. Предвид горните съображения, съдът намира, че не е налице твърдяното неизпълнение на „други трудови задължения“ от страна на ищцата. Обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание “забележка” се явява незаконосъобразна и следва да се отмени.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищцата направените по делото разноски в размер на 1000 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. Ответникът дължи и държавната такса по делото в размер на 80 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3-19/03.02.2023 г. на управителя на “Водоснабдяване и канализация” ООД, гр.Русе, с която на М. И. П., с ЕГН *****, е наложено дисциплинарно наказание “Забележка”, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА “Водоснабдяване и канализация” ООД, с ЕИК 827184123, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.“Добружда“ 6, представлявано от управителя Илиан Лоренов М., да заплати на М. И. П., с ЕГН *****, **1000 лева** деловодни разноски.

ОСЪЖДА “Водоснабдяване и канализация” ООД, с ЕИК 827184123, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.“Добружда“ 6, представлявано от управителя Илиан Лоренов М., да плати по сметка на Районен съд-Русе **80 лева** държавна такса по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____